

Nedelji, rodod iz turniške fare. Turniški kaplan g. Godina je prestavljen k Sv. Juriju v Slov. goricah; g. Berden Jožef je imenovan za ekspozit-kaplana in Hotizi. Obilo božjega blagoslova vsem na novih mestih!

Črensovci. Banovina je poslala naši občini 4000 kg kornu brezplačno. Kornu se bo razdelila med najbolj potrebne. — Kelenc Verona iz Dolnje Bistrice je nastavljena kot redna učiteljica, od sedaj je imela le banovinsko službo. — Pravda med učiteljem g. Lipavcem in gđc. Anico Železnik je končana. Železnik je bila oproščena, ker je trgala svoje jagode, kar po zakonu ni kaznivo. — Naročniki, ki še dolgujete naročnino, pripravite denar. Pri vas se bodo oglašili naši širitelji. Plačajte, kolikor morete. Naročnino lahko plačate tudi pri g. kaplanu. — V nedeljo poje v naši cerkvi novo sv. mašo g. Zelko. Sam želi ljudsko petje, torej vsi mu zapojmo.

Beltinci. Ugledno hišo g. Fistra, trgovca v Beltincih, je zagrnila globoka žalost. Jediní sinček, štiriletni Tonček, je dne 26. junija po petdnevni bolezní v mariborski bolnišnici izročil svojo angelsko dušico Bogu. Starši so v njegovi nenadni in nagli bolezní storili vse, kar so mogli in znali, da bi svojemu ljubljencu rešili življenje, a vsa zdravniška veda ga ni mogla oteži. Božja previdnost je odločila drugače. V petek dne 28. junija, na praznik presv. S. J., smo ga ob obitnem številu otrok in odraslih spremili k večnemu počitku na domačem pokopališču. Ne samo naša človeška srca, ampak tudi božje Srce je imelo rado tega srčkanega in prikupljivega otroka, zato ga je vzelo k sebi v nebesa. Ko bi malemu Tončku bilo dano, bi se zdaj gotovo oglašal in tolažil svoje potrte starše in sestrico: »Nič ne jokajte! Mene nič več ne boli, pa se mi dobro godi!« Zalujočim preostalim naše iskreno sožalje! Gospo mamico pa še posebej tolažimo s pogledom na žalostno Mater božjo, ki je tudi izgubila svojega ljubljene Sina, pa Ga je zopet našla. Nagrobni križ nam govori: Na svidenje nad zvezdami!

Naše skrbi. Ozrmo se nekoliko po naši krajiní. V ta tihí kot slovenske zemlje, kamor le malokdaj pride kak minister ali kak višji zastopnik oblasti, legajo velike skrbi bodisi v finančnem bodisi v socialnem oziru. Vsako le-

to odhaja po več tisoč naših najboljših delovnih sil v tujino, ali pa na državna dobra v državi. Res je, odhajajo in premnogokrat se povrnejo trudni in izmučeni zopet v svoje rojstne kraje z borim zaslužkom bodisi v naturalijah, bodisi v denarju, da potem žive čez zimo vsaj nekoliko mirnejše življenje. Odhaja jih tudi mnogo v tujino in premnogi se vračajo sicer z večjimi svotami v domovino, vendar so često njihova srca pobeljeni grobovi, ker v njihovih srcih ni več Njega, ki je večna Resnica in Življenje. Zato bi bilo zelo dobro, da se naša duhovščina loti ob odhodu sezonskih delavcev dela za duhovno osveženje. Delavec, ki gara od zore do mraka, često niti ne misli, kaj mu veleva dolžnost do Boga. Je potem razumljivo, da zamre v njem v borbi za vsakdanji kruh ono sveto čustvo, ki ga rodi vera. Zato bi bilo zelo hvaležno delo, med odhajajočimi vzbuditi že ob odhodu v tujino ali na državna dobra strah božji, obenem pa ljubezen do Evharističnega Kralja, ki smo ga te dni tako slovesno počastili na veličastnem evharističnem kongresu v Ljubljani. Kaj nam koristi, če zaposlimo na tisoče delavcev in delavk, če jih pa duhovno zanemarjamo. Ta skrb nam bodi v bodoče najvažnejša naloga. Dru-

go, kar nas skrbi, je to, da ima ljudstvo vse premalo denarja; finančne prilike so pri mnogih hišah tako borne, da se človeku zasolzi oko, ko jih vidi kakor negibne in skoro mrtve za vsako zboljšanje pri hiši. To malodušje da misliti zelo mnogo, kajti iz tega malodušja vstaja pot, ki često zahteva človeško življenje. Zato je tudi razumljiv tako velik razmah v tihotapstvu. Žrtev za žrtvijo pada kot sad razmer in borbe za zboljšanje finančnih prilik. Res je, da tihotapski posel pahne premnoge v prepad in celo v nizogibno smrt, vendar pa to nobenega tihotapca ne straši. Še mnoge drugih reči bi se dalo povedati, toda zaenkrat bodi dovolj.

Letošnja žetev. Vsi znaki kažejo, da se bo letošnja žetev dokaj dobro obnesla, če nam le bodo vremenske prilike prizanesle kake hujše hude ure. Četudi je pomladanska slana vsaj na videz prizadajala ogromno škode, se vendar rž kaže precej dobro. Pšenica bo letos marsikomu dala več, kakor je pričakoval. Oves je v bujni rasti in zelo lep. Tako bo, če nam bo naklonjeno nebo, spet precej v škrinjah naših ljudi, ki so povečini mali posestniki. Glede rodovitnosti bomo še poročali.

M. Geratič:

Ločilo duhov.

V kafarnauaski shodnici je bilo. Množice ljudstva in številni učenci so bili zbrani okrog Kristusa, ki je govoril pomenljive besede: »Resnično, resnično vam povem, če ne boste jedli mesa Sina človekovega in pili njegove krvi, ne boste imeli življenja v sebi. Kdor je moje meso in pije moje kri, ima večno življenje in jaz ga bom obudil poslednji dan.« Velika skrivnost božje ljubezni je bila razodeta, pa mnogi je niso hoteli razumeti. Govorili so: »Kako nam more ta dati jesti svoje meso in

piti svojo kri? Trda je ta beseda, kdo jo naj razume?« Evangelist poroča, da so mnogi Kristusa zapustili in šli svojo pot. Bila je ločitev duhov.

Tudi danes se ob sveti Evharistiji ločijo duhovi. Dve skupini sta: Na eni strani neverni, v zemskost zakopani ljudje. Borijo se za vsakdanji kruh, pri tem pa prezrejo kruh iz nebes — sveto Rešnje Telo Gospodovo. Govorijo kakor Judje. Ker ne vidijo, ne verujejo, v svoji oholosti, v zanašanju na svoj razum se ne morejo ponižati, da bi priznali čudež božje ljubezni. Na drugi strani pa vidimo veliko množico ponižnih, pa zato toliko bolj vernih ljudi, ki z apostolom Petrom govorijo: »Kam naj gremo, Gospod? Besede večnega življenja imaš. Mi verujemo, da si Ti Kristus, Sin božji!«

Po evharističnem slavlju, ki se je zadnje dni meseca junija vršilo v Ljub-

Pogoni za brezdomci.

Mestne oblasti v Moskvi napovedujejo nov velik pogon za zapuščenimi otroci, ki se potepajo v tisočih po mestu in v predmestjih in so postali javna nevarnost. V zadnjih treh tednih so oblasti napravile obširne racije in so polovile 1200 otroških brezdomcev. Za nekatere otroke so oblasti mogle izslediti starše in so jim jih vrnile, drugi pa so bili poslani v zloglasna državna otroška vzgajališča, ki jih vodi tajna policija GPU. Vsega skupaj je bilo v zadnjih treh mesecih 11 tisoč slučajev, da so morala sodišča nastopiti proti potepuštvu otrok in kaznovati tudi starše zaradi zane-

Januš Golec:

Po divjinah Kanade

Ljudska povest po raznih virih.

Uvodna pojasnila in ogrodje povesti.

Torišče naslednje povesti je neizmerna severna pokrajina Amerike — Kanada. Meri 9.92 milijonov km². Prepletana je z velikimi rekami, posuta z velikanskimi ter manjšimi jezeri in neizmerno bogata glede lesa, žita, premoga, zlata, srebra, platina, nikla, bakra in sploh vseh žlahtnih rud. Neizčrpno je njeno imetje na ribah ter zverjadi z dragocenim kožuhom ter iskanim mesom. Po celem svetu trgujejo s kožami kanadskih lisic, risov, vider ter medvedov. Neštete so črede severnih jelenov ter losov, ki se podijo po divjinah Kanade.

Neprijetna stran bogate ter rodovitne Kanade je dolgotrajna ter ostra zima, zameti ter posebne vrste siloviti vetrovi, kateri so zamedli na smrt na tisoče in tisoče iskalcev zlata ter drugih bolj redkih rudnin.

Kanada spada kot dominijon pod Angleško s svojo lastno vlado in s parlamentom v prestolnem mestu Ottawa.

Radi izredno hude zime z viharji je Kanada redko naseljena. Njeno prebivalstvo lahko delimo v: farmerje, traperje (lovce na kožuharje) ter iskalce vseh mogočih rud, ki se skrivajo pod zemljo ter v skalovju severne Kanade.

Glas o izrednih najdbah suhega zlata po severnih delih Kanade se je raznesel pred desetletji po svetu. Iz vseh delov sveta so vrele in se tiščale zlata željne množice v Kanado in predvsem v okraj Klondike, ki meji na polutok Alaske, in v pokrajine ob reki Yukon. Nekaterim je prineslo suho ter iz peska izprano zlato bogastvo; drugim in to pretežni večini je bilo prokletstvo in pogin!

Med kanadske izseljence je zašel v onih letih, ko je vse govorilo o zlatih poljih Kanade, Franc Gruber, rodod Nemec iz Worringen ob Renu blizu mesta Köln. Izselil se je kot sin kmečkih staršev prvotno v Združene države ter je postal »cowboy«, kar bi rekli po naše: čuvar ogrom-

Cirilova knjigarna

v Mariboru

nudi vedno najnovejše knjige:

- Uloga Drago: Crawl prsno in hrbtno plavanje, Din 10.—
 Dravska banovina Jugoslavija (album z naših gora), Din 30.—, na boljšem papirju Din 40.—
 Undset Sigrid? Kristina Lavransova hči, katere III. del je pravkar izšel, broš. Din 85.—, vez. Din 95.—
 Trsní izbor in vinski tipi za dravsko banovino, broš. Din 3.—
 Naš kruh, evharistična izpoved inteligence, kart. Din 12.—
 Presveti zakrament, premišljevanja o Gospodovi pričujočnosti v presvetem Rešnjem Telesu, broš. Din 16.—
 Kalinšek: Slovenska kuharica, najnovejša izdaja vez. Din 160.—
 Humek: Sadje v gospodinjstvu, kratak navod o ravnanju s sadjem, o domači sadni uporabi in o konserviranju sadja in zelenjadi, broš. Din 42.—
 Milčinski: Humoreske in groteske, broš. Din 45.—, vez. Din 60.

ljani, naj zopet v našem narodu z vso močjo zaživi vera v Najsvetejši zakrament. Zlasti naš mladi rod, katerega obdajajo tolike nevarnosti, se naj zgrne rad in pogostokrat okrog božje mize. Le eno zdravilno sredstvo je, ki bo očuvalo naše ljudstvo pred vedno bolj prodirajočim strupom nenravnosti in brezverstva, namreč sv. obhajilo. Nič ne koristí, če tarnamo o slabih časih. Boljše in koristnejše bo, če opozorimo doraščajočo mladino, zlasti naše fante, bodoče gospodarje, občinske odbornike in sodelavce v javnem življenju na cibo-

rij. Grozeči narodovi nevarnosti moramo iti nasproti z Najsvetejšim Zakramentom. Ob evharističnem kruhu bodo zrastle junaške duše, katerim načela ne bodo na odpoved. Eno pogrešamo v naši dobi: odlčnih, borbenih katoliških fantov in mož. Komunizem vzgaja posebne izbrane čete ter jih pošilja na vse strani. Neverjetno žilavost, vztrajnost in pripravljenost na žrtve kažejo ti protikrščanski pokre'aši. Proti tem brezbožnim propagatorjem, ki se pojavljajo tudi med nami, bodisi v tej ali oni obliki, moramo tudi postaviti svoje katoliške »udarnike«. To bi naj bili zlasti naši fantje. Z isto požrtvovalnostjo in vztrajnostjo ter borbenostjo bi naj ti širili in utrjevali kraljestvo božje v srcih in dušah ljudi. Ali imamo mi ljudi, katere bi lahko brez škode poslali v nasprotni tabor z namenom, da tudi tam utirajo pot katoliški misli? Nimamo jih, ali pa vsaj premalo! Moramo jih vzgojiti. Ne moremo pa si misliti vzgoje takih izbranih in udarnih čet brez svete Evharistije. Sveta Evharistija je vir notranje rasti in napredka. Pot v višave človeškega usovršenja vodi le mimo tabernaklja.

Sveta Evharistija — ljubezen do nje je tudi danes znamenje pripadništva h Gospodovi armadi. Je znak zvestih Njegovih učencev. Kdor je resnično s Kristusom, se rad in pogosto krepča s Kruhom življenja. Oni, ki Kristusa ne marajo, so mlačni napram Njemu, omalovažujejo tudi sv. obhajilo, le poredko ali pa sploh ne pristopajo k mizi Gospodovi. Velja tudi tukaj: Kdor ni z menoj, je proti meni, kdor z menoj ne gradi, podira. Biti mlačen napram Bogu, ki je skrit v beli hostiji, omalovaževati sveto Evharistijo — se pravá, odpovedati se Kristusu Kralju.

Za nas vse, ali smo bili na evharističnem kongresu ali ne, velja resolucija mariborskega evharističnega kongresa: »Žarišče prave verske obnove je sveta Evharistija, mana, ki jo je pripravil dušam Zveličar Jezus Kristus, tolažba v

življenju in smrti. Zato kongres priporoča pogosto prejemanje sv. obhajila. Evharistični blagoslov se naj razliva v srca mož in žena, deklet in fantov.«

*

Hoče. Na splošno željo ponovimo v nedeljo dne 14. t. m., ob pol devetih zvečer, lepo uspelo igro »Slehernik«. Vsi tisti, kateri je še niste videli, pa tudi tisti, ki ste jo že videli: vabljeni!

Laporje. Naša fara se zopet pripravlja na veliko slavo. V nedeljo dne 21. julija, ob treh popoldne bo namreč priredila krasno narodno igro »Miklova Zala«. Ni skoro človeka, ki ne bi poznal ali že bil slišal o njeni bolestnotrpkí usodi. Strašni so bili časi, ko so se razsajali Turki po Rožni dolini. Krvavela je takrat naša slovenska zemlja, a imela je hvalabogu fante in može in žene in dekleta, ki so nam rešili vero in dom. Prireditelj bo nekaj edinstvenega. V lepi slogi se je združila cela župnija. Igrali bomo na prostem pred cerkvi; nastopa okrog 100 oseb, narodne noše, Turki na konjih itd. Igro pripravlja znani prijatelj Laporčanov, g. bogoslovec Petančič, ki je lani učil »Izgubljenega sina«. On je igro spisal in priredil sam; igrali je še niso nikjer drugod, tako da bo pri nas prvokrat predvajana, kar daje še poseben čar. Ganljivo bo, kako ženejo ubogo krščansko rajo v sužnost. Za vsakogar bo veli o doživetje. Za prireditveni nastop vlada velikansko navdušenje. Od vseh strani vprašujejo in se priglašajo. Ker bo prireditelj v čisto narodnem duhu, naj bo udeležba kot na kakem malem taboru. Tudi Vas pričakujemo na prav veselo svidenje! Natančnejši spored bo prinesel naš list prihodnjič. Do takrat se pa odločite in agitirajte med znanci.

Makole. Prosyvetno društvo priredi v nedeljo dne 14. julija ob 15. uri v posojilniški dvorani v Makolah predstavo »Divji lovec«, igrokaz v štirih dejanjih. Prijatelji poštene zaha-ve so vabljeni v obilnem številu!

Ali si že obnovil naročnino?

nih ameriških govejih čred. Živinorejci v Ameriki posedajo eden po deset tisoč in še več glav govedi ter konj. Za nego, oskrbo in očuvanje tolikanj številnih čred je treba vsestransko izurjenih pastirjev na konjih, kateri so znani po svetu pod imenom »cowboy«.

Omenjeni Gruber je bil prevzet iz službe preizkušnega cowboya za paznika severnoameriškega naravnega čuda narodnega parka Yellowstone. Park obsega 8670 km² Namen ogromnega parka je: očuvati ameriške bivole in drugo zverjad pred popolnim iztrebljenjem. Lov v Yellowstone je prepovedan in čuva živalsko bogastvo vojaška uprava s številnimi pazniki ter stražniki.

Sicer je pa park na vpogled vsem obiskovalcem, ki se ne morejo načuditi ognjenikom, bluvajočim mesto goreče lave vrelo vodo po nad 100 m visoko. Takih gejzirjev je v celem parku 84. Vse polno je tamkaj globokih sotesk, stranskih rokavov rek, šum, planot ter dolin, katere audijo dovolj hrane ter zatočišč vsem raznim vrstam največjih in manjših divjih živali.

Po večletni državni službi je zvalil tudi Gruberja klic zlata iz čudovitega Yellowstone parka v družbi tovariša proti severu v Kanado.

S prijateljem se zaletita za zlatom. Po nepopisnih trudih in naporih zadeneta na nekaj precej dragocenejšega kakor je zlato in sicer na — platin. Nad vse žlahtno najdbo prodana v izrabo za težko svoto kanadski rudokopni družbi. Z nakazilom izkupička se podata iz divjin ledu, mraza ter samote severnega dela Kanade bolj proti jugu. Hočeta v mesta med veselo družbo, da pozabita na prestano gorje.

Na povratu srečata indijansko družino. Gruberjev tovariš reši sigurne smrti ženo indijanskega glavarja. V zahvalo za ozdravljenje zve iz indijanskih ust skrivnost: kjer da se nahaja suho zlato v kepah in kar na površju.

Z indijansko družino jo mahmeta Gruber in njegov drug ponovno proti severu. Med nepopisnimi zaprekami, težavami in smrtnimi nevarnostmi najdeta zlati zaklad. Pri pogledu na neizmerno bogastvo pride do bratomornega zločina, radi katerega mora Gruber pred porotnike

marjanja vzgojnih dolžnosti. V 7000 primerih pa ni bilo mogoče najti niti očetov niti mater ter otroci o njih sploh pojma niso imeli...

Kaj vse poruši tajfun.

Japonski tajfun (silovit vihar) 21. sept. 1934 je omenjalo časopisje na celem svetu. Malo pa je znano, koliko škode je napravil grozni ter najsilovitejši vihar. Po državni ugotovitvi je zahteval zgoraj omenjeni tajfun 3000 človeških žrtv in med temi je bilo največ šolskih otrok. 14 tisoč oseb je bilo ranjenih, 10 tisoč osebam je bila uničena življenska možnost, odplavljenih je bilo 3000 hiš, porušenihih 35 tisoč hiš, močno poškodovanih 44